

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 24 Lipca r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 15 lipca.

Podług gazety senackiej: przez Najwyższy Ukaz JEHO CESARSKIEY MOŚCI do kantoru Dworu z dnia 11 czerwca, Xieźniczka Elżbieta *Białosielska*, NAYŁASKAWIEY mianowana freylejną Dworu NAYJASNIEJSZYCH CESARZOWYCH.

W Najwyższym JEHO CESARSKIEY MOŚCI Ukazie, wydanym do Ministra skarbu d. 23 czerwca r. t. wyrażono:

Potwierdziwszy warunki pożyczki, zawarte przez pośrednictwo Posła NASZEGO w Londynie, Hrabiego *Liwena*, z bankierem N. M. *Rotszildem*, Rozkazuję wam dla przywiedzenia ich w należyte działanie uczynić następujące rozrządzenia:

1) Summę tey pożyczki, czyniącą czterdzieści trzy miliony rubli srebrną bankową monetą, zapisać do Xiegi Długow Państwa w oddziale długow bezterminowych, z opłatą corocznie niustającego dochodu popięć od sta.

2) Summa potrzebna na uskutecznienie niustannego dochodu, również i jeden procent na umorzenie tey pożyczki, mają być corocznie wypłacane z ogólnych dochodow Państwa, oprócz trzydziestu milionów rubli, w Ustawie Komisyyi Umorzenia (§ 4) przeznaczonych na opłatę długow.

3) Na pobieranie niustającego dochodu mają być wydane we właściwym, stosownie do warunkow pożyczki, czasie z Komisyyi umorzenia długow, podług utwierdzoney przez MNIE formy, świadectwa w języku Rosyyskim z Angielskim i Francuzkiem tłumaczeniem, z podpisem Zarządzającego Komisyyą, jednego jej Dyrektora i jednego Buchaltera. Świadectwa te nie inaczej powinny być wydawane, tylko na summy kapitalne następujące, a mianowicie: na siedmset dwadzieścia, na dziewięćset sześćdziesiąt, na trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt, i na sześć tysięcy siedmset dwadzieścia rubli srebrem. Do każdego świadectwa przyłączy się dwadzieścia cztery kuponow dla otrzymania, za ich okazaniem, przypadającego w należytych terminach, dochodu niustającego.

4) Dochód niustający, zaczynając, zgodnie z warunkami pożyczki, od 1 marca 1822 roku, ma się uskuteczniać dwa razy do roku, a mianowicie: jedna jego połowa od dnia 1go marca, a druga od dnia 1go września, albo w St. Petersburgu w Komisyyi umorzenia długow, albo w Londynie w Kantorze N. M. *Rotszilda*, gdzie kto z ukazicieli świadectwa, żądać będzie. W pierwszym zdarzeniu opłata uskutecznia się rzeczyswą bankową monetą srebrną, a w drugim licząc trzy szylingi i jeden pens sterling za rubel srebrem.

5) Ukazicielowi świadectwa zostawuje się prawo wnieść je do Komisyyi Państwa umorzenia długow, z warunkiem, iżby w zamian był mu wydany bilet bezterminowy na taką summę na imię jego samego, albo na imiona innych podług jego wskazania. W takim zdarzeniu dochód niustający ma być opłacany tylko w St. Petersburgu w terminach wyżej pomienionych. Przelew albo transfert takich biletow od jednej osoby drugiej, mają się czynić podług prawideł na to ustanowionych.

6) Jeżeli za nadejściem terminu ostatniego z przyłączonych kuponow, kapitał przez niego wy-

obrażany nie zostanie wykupiony, albo obrócony w bilet bezterminowy: wtedy mają być wydane nanowo dwadzieścia cztery kuponow, i tak dalej, ażeby się zabezpieczyło właścicielowi świadectwa otrzymanie dochodu niustającego.

W najwyższych JEHO CESARSKIEY MOŚCI Ukazach, objawionych Rządzącemu Senatowi wyrażono:

Przez Ministra sprawiedliwości, d. 30 czerwca. JEHO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do postanowienia Komitetu Ministrów NAYWYŻEY Rozkazując RACZYŁ, dla przecięcia trwających w gubernii Kazanckiey nadużyć i nieporządkow, wysłać do Kazania Senatorsa Radcę Taynego *Sojmonowa*, z poleceniem, iżby działając we wszystkiem na prawach jenerał gubernatora, pozostał tam do zupełnego uporządkowania tey gubernii.

Przez Sprawiającego Ministeryyum spraw wewnętrznych, dnia 3 lipca. JEHO CESARSKA MOŚĆ, na przełożenie byłego jenerał gubernatora Syberyi Radcy Taynego *Sperańskiego*, nayłaskawiey rozkazać raczył: gubernii irkuuckiey powiatu więdnio-sudinskiego *Oziokojskiego* *Buriatskiego* rodu Głównego Szulengą 1stej klasy *Grudinioza*, za okiarowanie przezeń 500 pudow jarki dla potrzebujących jej włościan, podnieść go do następującej rangi.

Dnia 6 lipca. JEHO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do przedstawienia byłego Jenerał Gubernatora Syberyi Radcy Taynego *Sperańskiego*, Nymiościwiey Rozkazać raczył: gubernii łobolskiey okregow kurhańskiego i isyjskiego ożesoiowych kommissarzy radcow tytularnych *Szerhina* i *Dobriłowskiego*, za odznaczające się wykonanie polecenia z korzyścią skarbu w czasie zakupienia zboża na potrzeby skarbowe, podnieść na assesorów kollegialnych.

Podług Ruskiego Inwalida: Przez rozkaz dzienny z dnia 7 lipca: przyznaje się do służby z majorów 5go półku strzelców uwolniony podpółkownikiem *Bielski*, do półku 11go strzelców w dawniejszym randze majora.

Przez rozkaz dzienny z dnia 9 lipca, liczący się w woysku jenerał porucznik *Talyzin* iszy uwalnia się za granicę do wód mineralnych dla potatowania zdrowia.

Przez tenże rozkaz dzienny, JEHO CESARSKA MOŚĆ oświadcza NAYWYŻSZE zadowolenie o naczelnikom dywizyy i brygad, dowódcow i półkown, brygad, oddziałow, szwadronow i kompaniy, dywizyy iszey kiryssyerów i iszey gwardyyskiey pieszey, leib gwardyi konney artyleryi lekkiey bateryi N. 2go i brygad artylleryyskich: iszey gwardyyskiey, kompanii bateryyney N. 1go, i kompanii lekkiey N. 1go, i tey grenadyerskiey; kompanii bateryynych: N. 1go i 2go i lekkiey kompanii N. 3go, za spokojne zachowanie się i przyjacielskie obeyscie się z obywatelami w czasie rozłożenia tych woysk, jednych w gubernii wileńskiey w powiatach brasławskim i wilkomierskim; a drugich w gubernii witebskiey.

Podług teyże gazety, z dnia 12go lipca. Nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu s. *Włodzimierza* 3ciej klasy: sprawiający interessa i konsul jeneralny w Portugalii, radca stanu *Borel*, i zostający w wiedzy kollegium państwa sprawy zagran-

nicznych assesor kolegialny, Hrabia *Kuszelew-Bezborodko*.

Ober-audytor 5go korpusu pieszego, 7mej klasy *Grigorjew*, naylaskawiey podniesiony do 6tej klasy. Ober audytor 5go korpusu odwodowego jazdy, naylaskawiey, na własną prośbę, uwolniony od służby, z rangą 6tej klasy.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 27 lipca.

Rzadko gdzie wydarzający się przykład ludzkości i obywatelskiego czynu, w naszym kraju teraz dopełnionym został. JW. X. Stanisław *Staszic* radca stanu, przez akt urzędowy swoje dobra dziedziczne Hrubieszow i kilka wsi przyległych, podarował na dziedzictwo osobom składającym też gminy, pod warunkiem zawiazania przez mieszkańców teyże gminy towarzystwa rolniczego hrubieszowskiego ku wzajemney pomocy. N. Pan uznał w tak znakomitey ofierze czyn na szczególną pochwałę i zadowolenie Monarchy zasługujący, i wyrokiem Swym od d. 25 czerwca r. b. stosownie do przepisow prawa, akt tey darowizny potwierdził.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia poleciła do używania poszkolach elementarnych wyznania moyseszowego, gramatykę języka hebrajskiego *Durke Haluszon*.

Spodziewana pogoda przy pierwszej kwadrze nie ziściła oczekiwania. Wczoray prawie przez cały dzień deszcz padał, a wieczorem około godziny 7 powstała burza wśród ulewy i przez półgodziny niustannie bijących piorunow. Naprzeciw arsenału taka była powódź, iż piechoto przeżyć nie można było. Dotąd nie słyhać o szkodliwym przypadku.

Uczeń szkół wojewódzkich warszawskich, kąpiąc się nie w miejscu przeznaczonem przez policya, natychmiast utonął.

Pewien obywatel na Dunaju, któremu doradzono prochem zasypywać krostki na rękę, gdy się leczył tym sposobem, to jest z flaszeczki sypał proch na rękę, a miał w gębie lulkę; skra padła, proch się zapalił z hukiem, który przestraszył kilka przyległych ulic, a zamiast uleczenia ręki, tyle ją uszkodził, iż jeszcze nierównie dłużej leczyć się musi.

W *Trzebieniu* w powiecie Kozienickim, na dniu 16 b. m. spadł grad gwałtowny wielkości orzecha włoskiego, i przy nayokropniejszey burzy w przeciągu kilku minut, na ćwierć łokcia pokrył ziemię, zabudowania włościańskie poobalał, odwieczne drzewa powywracał, a co naysmutniejsza, iż nadzieje całorocznych prac rolniczych w jednym kwadransie zniszczył. W chwili tey przerażającej burzy, piorun w mieszkaniu dworskie uderzył, cały dom płomieniem ogarnął, przebił ścianę z obu stron szabrowaną, napełnił pokoy kłębem ognia, i wydarłszy okno na powrót wyleciał. Szczęście w nieszczęściu, gdyż obecnemu właścicielowi, przed tą nawałnicą schronionemu, i dwóm innym osobom, chociaż przy otwartych drzwiach w drugim pokoju, prócz zagłuszenia i zarzucenia wapnem i cegłą, nie tylko nie szkodził, ale nawet żadnego metalu nie naruszył, nic nie zapalił, i prócz przebicia ściany i wydarcia okna, żadnego śladu nie zostawił.

Pomiędzy zbożem w bliskości kościółka ś. Krzyża znaleziono trupa już nadgniłego jakiejsz kobiety. Niewiadomo jeszcze kto była nieboszczka.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Paryż dnia 10 lipca. Deputacya Izby Parów podała wczora Królowi dwa przyjęte projekta do prawa, jeden o założeniu seminarjum w *Chartres*, i wystawieniu domu rządowego na ulicy *Rivoli*, a drugi względem przedaży pałacu ministeryum skarbu i rozebrania dawniejszego teatru opery.

D. 7 b. m. Monarcha mianował kapitana *Nicol* z półku strzelców szefem szwadronu, a kwartmistrzów *Girard* i *Thies*, oraz podoficera *Magner* podporucznikami, w nagrodę chwalebneho woh postępowania i wierności podczas uwięzienia

podpółkownika *Caron*. Zalecił nadto ministrowi woyskowemu, aby półkom strzelców z *Allier* i *Charente*, tudzież 46mu półkowi liniowemu i podoficerowi *Delzair*, oświadczył zadowolenie Monarchy.

Sąd kryminalny w *Poitieres* odesłał oskarżenie jenerała *Bertona* do sądu w *Niort*, a PP. *Lalonde* i *Baudrier* do *Saumur*. Jeneralny prokurator królewski odwołał się przeciwko temu postanowieniu do sądu kassacyjnego.

Oskarżeni o spisek, knowany w *Belfort*, podali powtórnie d. 5 b. m. prośbę do ministra sprawiedliwości, aby pozwolił adwokatom tutejszym *Berville* i *Renouard* podjąć się ich obrony, czego im już raz wspomniony minister odmówił.

Sąd w *Kolmarze* trudni się sprawą 22 ludzi, to jest: 12 woyskowych, po większey części podoficerów, i 10 cywilnych, po większey części uczniów. Oskarżono ich, iż w zapale umysłów, knowali spisek przeciwko terażniejszemu rządowi francuzkiemu. Potrafili jednak po większey części umknąć za granicę.

Arcy-biskup paryzki, pisze gazeta berlińska, ma naywiększy wpływ u nowego wielkiego ministra uniwersytetu. Wiele także znaczy xiądz *Lientard*, dyrektor małego seminarjum jezuitow, człowiek stałego charakteru. Wielki mistrz chce, aby religia rzymsko katolicka była duszą szkół publicznych, i aby professorowie słuchali mszy codziennie. Słyhać o odmianie wielu profesorów. Zda się, iż po większey części duchowni obeymą naukę młodzieży. Wielki mistrz jest przeciwnikiem sposobu wzajemnego uczenia, i szkoły tego rodzaju będą zapewne zniesione. Myśli on także o skasowaniu tak zwanego kolegium francuzkiego, na którego utrzymanie *Henryk IV* codziennie jedną sobie potrawę uymował. Kolegium to oddano już pod zarządzenie rady oświecenia publicznego.

Prokurator królewski w *Condom* w departamencie *Gers*, utracił urząd, za to, iż dał kreskę na pewnego deputowanego ze strony liberalney. Członkowie sądu i znakomitsi obywatele oświadczyli mu publicznie swój szacunek i smutek z utraty jego.

Słyhać, iż półki piechoty mieć będą trzy bataliony; teraz mają tylko dwa.

Pewny rękodzielnik tutejszy umieścił w gazetach wezwanie, aby wielcy panowie z dawney szlachty, celujący przywiązaniem do *Burbonow*, dla wpojonia podobnych uczuć w serce ludzi, będących w ich dobrach, rozdali im chorągwie, któreby tę powinność przypominał, i za znak połączczenia służyć mogły. Ogłosił, iż takie chorągwie robić będzie, które oprócz herbu i t. d. mają mieć na tle błękitnym napis: *młodzież z majątności NN*.

Powróciła tu z Anglii Pani *Catalani*, która zyskała tam pochwały i wielkie pieniądze.

Izba parow sędzić będzie oskarżonych o spisek w *Belfort*. Akt oskarżenia wyraża na wstępie: „Rewolucyjny zapal umysłów zaburzył niektóre okolice Europy. Tayne związki, zmierzające szczególnie do uwiedzenia młodzieży, utrzymywały i rozpościerały taki stan rzeczy. Oskarżeni mają po większey części lat 22 do 25. Wspomniane skryte związki doszły powoli do Francyi, i obmierzlemi przysięgami, przekłętymi spiskami i haniebnymi sztyletami, ziemię honoru splamiły. Złona tych związkw wysłano emissaryuszow, którzy po całym kraju jeździli, i wszędzie stronników albo raczey spółników spisku szukali. Od niejakiogo czasu podwoili usiłowania swoje. Przed 19tym sierpnia r. z. udawali się za podrózných kommissantow handlowych, nie mogąc dowieść, za czyim interessem wysyłani byli. Pod tym pozorem tworzyli wszędzie związki i urządzali korespondencyą. Działo się to szczególnie w *Strazburgu*, *Brisach*, *Mülhausen*, *Belfort* i t. d. Paryż był miejscem środkowem. Z *Saumur* miano dać hasło; chciano razem zrobić powstanie w *Tulonie* i *Marsylii* na południu; w *Roszele*, *Thouars* i *Nantes* na zachodzie; w *Belfort*, *Strazburgu* i *Brisach* na wschodzie i t. d.“

Na sessyi izby deputowanych w d. 8 i 9 b. m. odbywały się dalsze obrady względem kanałow-

Hrabia de la Bourdonaye najmocniej się opierał podanemu projektowi. Ganił cały systemat rżnięcia kanałów, który od niejakiego czasu ma tyle stronników we Francyi. Nazwał go przymuszonym podatkiem, i przytoczył świeży przykład stawiania mostu w *Bordeaux*, który, podług wyrachowania, miał kosztować 3 miliony, a kosztował 8 mil. fr. Minister *Corbieres* popierał projekt. Oświadczył, iż *niepodległa* rada stanu uprzęta wszelką trudność, zachodzącą między rżdem a przedsięwzięciami. Nato odezwała się lewa strona: *Radcy stanu nie są niepodległymi. Oddają ich ministrowie, kiedy się im nie podobają.* Minister odpowiedział i uspokoił wrzawę. Przyjęto nakoniec pierwszy artykuł o kanale z *Aire de la Bassée*, w departamencie *Pas de Calais*.

Kolmar dnia 10 lipca. Sprawa oskarżonych o śpisek ma się dopiero rozpocząć dnia 20 b. m. W czasie panującej tu trwogi przed przybyciem szwadronów, które podpółkownika *Caron* uwięzili, tutejszy dowódca, udał się z kilku żołnierzami do więzienia, i każdego więźnia został spokojnego w swojej izdebce. Nie myśleli więc o uwolnieniu swoim.

Paryż dnia 13 lipca. Jenerał *d'Antichamp* mianowany jenerałnym inspektorem wojska rozciągającego kordon zdrowia, które podług twierdzenia pewnego stronnictwa, wkroczy do Hiszpanii, wyjechał do *Bajonny*. Słychać oraz o zamysle sprowadzenia Króla hiszpańskiego do Francyi przy pomocy jego gwardyi.

Tutejszy Dziennik rozpraw zawiera pod napisem *Wiadomości z Hiszpanii* co następuje: „Wypadki w *Madrycie* d. 1 b. m. kazały się spodziewać smutnych zdarzeń. Nieuchronną była bitwa między 4ma batalionami gwardyi, które wyszły, z zamku, i 2ma, które tam pozostały, z jednej, a milicyą i półkami wiernymi konstytucyi, stanom i jenerałowi *Riego*, z drugiej strony. Zaszła d. 7 b. m. na ulicach *Madrytu*. Lała się krew potokiem; obie strony wiele ludzi straciły. Dnia 13 b. m. odebrano tu w *Paryżu* jedną tylko gazetę madrycką pod napisem *Universal* z d. 8 b. m. Obejmuje liczne szczegóły w tej mierze, a że, jak wiadomo, technie duchem stronnictwa, roztropność więc nie pozwala nam, dawać zupełnej wiary jej doniesieniu, które bez tego nosi na sobie cechę przesady. Gdy jednak listy prywatne nie każą nam wątpić o główniejszych smutnych wypadkach, wymieniamy więc z nich następujące szczegóły jak urzędowe. Dnia 7 b. m. o godzinie 2giej po północy, 4 bataliony gwardyi weszły do *Madrytu*, w celu uderzenia na milicyą, która plac konstytucyyny i pobliskie ulice zajmowała. Przyjęte kartaczami nacierały czterokrotnie na działa, lecz ich zdobyć nie mogły, i utraciły 400 ludzi w zabitych, ranionych i w niewolę wziętych. Ustąpiły potem z miasta. Oba bataliony gwardyi, które były w zamku, udały się za nimi. Król pozostał sam w zamku. Straż zamkowa składa się z półku piechoty *Don Carlos* i oddziału milicyi. W mieście panowała daleko większa spokojność, a niżeli się w podobnym razie można było spodziewać.

HISZPANJA.

(z *Gaz. War.*) *Madryt, dnia 1 lipca.* Przy zamknięciu obrad Stanów, żaden z posłów zagranicznych nie był obecny, dlatego zapewne, iż w lutym okazano im nieukontentowanie, że nie stali, równie jak inni, ale siedzieli.

Słychać; iż urządzenie Stanów dozna wielkiej odmiany, do czego ma być podany od rządu projekt, popierany przez Francją, który, jak się zdaje, większością głosów na zgromadzeniu Stanów przyjęty będzie. Między innymi mają być dwie Izby, a władza Króla i rządu ma być rozciąglejszą; konstytucya zaś hiszpańska ma być zbliżona do francuzkiej.

Rząd francuzki zapytany od naszego względem posyłania artylleryi na granicę, odpowiedział, iż to są działa wielkiego kalibru, przeznaczone do twierdz, nie zaś polowe. Dla przekonania się o

tem posłał natychmiast rząd hiszpański kilku oficerów sztabowych,

Dnia 6 lipca. Od dwóch dni wiadano o nastąpić mającem rozbrojeniu gwardyi królewskiej, co umysły powszechnie zapaliło. Dnia 1 b. m. około godziny 11tej wieczorem, cztery bataliony wspomnioney gwardyi wyszły z miasta, i w drodze zabrały zapas prochu ze składu przed bramą *Fuencarral*. Ledwo się tam zatrzymały, pokazał się Jenerał *Morillo*, którego przyjęły radośnemi okrzykami: *Niech żyje wierny Jenerał Morillo! Niech żyje Król! Chcemy udatz się za Królem, który opuścił Madryt!* Zapewnił ich *Morillo*, iż to jest fałszem, a dla przekonania ich, wziął kilku z sobą i zaprowadził do Monarchy, który ich bardzo uprzemie przyjął. Wróciwszy *Morillo* do obozu gwardyi, został ją uszykowaną, do boju, i znowu powitano go okrzykiem *Niech żyje Morillo! Niech żyje Król nieograniczony! Precz ze Stanami!* Przypomniał jenerał ich powinność, i wezwał, aby buntowniczego okrzyku zaniechali. Odpowiedzieli mu: *W Pan masz być dowódcą naszym. Jesteś mężnym jenerałem, wiernym i honorowym człowiekiem. Oto jest pora, abys ratując Króla, zjednał sobie nieśmiertelną sławę.* Jenerał doniósł o tém Królowi i zgromadzonym ministrom. Pojechał potem do municypalności, która się nieustanną ogłosiła. O pół do 5tej zrana ruszyła gwardya do *Moncloa*, a ztamtąd do mieszkania królewskiego w *Prado* *), gdzie z zapalonemi lontami stanęła. Obrabła margrabiego *de Torre-alta* dowódcą swoim, a z pobliskich wsi dostarczono jej obficie żywności. Dzień 2 lipca przeszedł spokojnie w *Madrycie*. Dwa bataliony gwardyi, które pozostały, odbywając straż w zamku, zamknęły wszystkie prowadzące do niego ulice. Cała gwardya narodowa i kilka półków, stanęły pod bronią, aby wspomniane bataliony nie złączyły się z innymi, będącemi w *Prado*, coby zapewne nastąpiło, gdyby mogły być skłonić Króla, aby stanął na ich czele. Junta Stanów była ciągle zebrana; dzień 2gi lipca przeszedł na układach; ofiarowano powstańcom powszechną amnestyą, co z pogardą odrzucili, oświadczając, iż żadnego nie mają współnictwa ze zdrajcami, którzy naród hiszpański zhańbili, i rewolucyą francuzką naśladować chcieli; Monarcha wyrokiem swoim mianował Jenerała *Morillo* półkownikiem obu półków piechoty gwardyi, z zatrzymaniem dowództwa pierwszej dywizyi wojskowej. Dnia 3 b. m. odbywały się dalsze układy. Dwa oficerowie z batalionów obozujących w *Prado* przybyli do *Madrytu*, i naradzali się z wyznaczonymi do tego jenerałami. Zdało się jednak, iż zgoda nie nastąpiła. Dnia 4 postanowiła municypalność upraszać Króla, aby z rodziną swoją udał się na ratusz; lecz Monarcha jeszcze się nie zdecydował. Nie zaszły tego dnia dalsze wypadki. Półk *Don Carlos* zaciągnął do zamku dla odbywania straży z dwoma pozostałemi tam batalionami. Dnia 5 dowiedziano się, iż rada, której Król przełożył odebrane od municypalności prośby udania się na ratusz, postanowiła, aby Monarcha rozłączył się z gwardyą swoją, nie znającą żadney karności; na co Król odpowiedział: *Gwardya moja zna karność; pozwólcie mnie tylko stanąć na jej czele, a zobaczycie, iż mi będzie posłuszną.* Zrana rozeszła się pogłoska, iż gwardya przyjęła ofiarowaną amnestyą, a potem, że stoczyła bitwę z pułkiem *Alcantara*; nie jednak rząd w tej mierze nie ogłosił. Rząd odrzucił żądanie gwardyi, aby wyrok nakazujący jej rozpuszczenie, został cofnięty. Mówiono także, iż cały korpus ruszył ku *Siguenza* lub *Segowii*, dla złączenia się z tamecznymi powstańcami. Wreszcie nie zmienił się jeszcze stan rzeczy.

Jenerał *Riego*, dowiedziano się w drodze o wypadkach tutejszych, wrócił więc, i przybył do stolicy. Chodził po ulicach wydając okrzyk: *Niech żyje konstytucya!* lecz mały tłum ludu przyłączył się do niego. Z nim poszedł potem do zamku, i chciał wziąć Króla oraz rodzinę jego; ale mu się

*) *Prado letni zamek królewski, jest odległy 2 mile od Madrytu.*

nie udało: gwardya bowiem stanęła w szyku do boju. Rozgniewany udał się do parku artylleryi, i półkownikowi pełniącemu służbę kazał strzelać granatami do zamku królewskiego dla zniszczenia stojących tam dwóch batalionów gwardyi. Nie usłuchał go półkownik, poczem Riego zapytał się: *Czy nie znasz mię WPan?* Odpowiedział półkownik: *Słucham tylko rozkazów Jenerała Mirillo, dowódczy dywizyi;* poczem Riego nic nie mówiąc oddalił się; lecz nieszczęściem dla siebie, spotkał jadącego Jenerała Morillo, któremu oświadczył iż trzeba uderzyć na gwardyę, jako działającą przeciw konstytucyi. *Nie troszcz się WPan o to bynajmniej* (odpowiedział mu Jenerał Morillo). *Pilnuj raczej swoich bezkoszulników* i dalej pojechali.

Don Evaristo San Miguel, który był szefem głównego sztabu jenerała Riego na wyspie Leon, oświadczył municypalności chęć utworzenia batalionu, wspólnie z kilku oficerami połowę płacy biorącymi. Jenerałowie Ballasteros i Alava udali się do parku artylleryi w San Gil dla zabezpieczenia go od wszelkiej napaści.

Bataliony gwardyi, które wyszły, wzięły z sobą chorągwie; a dwa bataliony pozostałe w zamku, wysłały jedną kompanię do koszar, aby im także chorągwie do zamku przyniosła.

Nieustająca deputacya Stanów podała przelozienie Królowi, iż teraz wypada konieczne użyć dzielnych środków, i jeśli Monarcha tego nie uczyni, w tym razie deputacya będzie musiała chwycić się sposobów, jakie konstytucya na podobne przypadki stanowi. Słychać, iż wspomniana deputacya nie widzi dla siebie bezpieczeństwa w Madrycie, i że nadzwyczajne Stany zwołane będą do Kadyxu.

Lękamy się dziś wieczorem krwawych wypadków: do kilku bowiem półków konstytucyjnych posłano rozkazy, aby spiesznie do stolicy przybyli. Marszałek polny O Daly, towarzysz Jenerała Riego, dowodzić niemi będzie. Korpus ten ma się składać z dwóch batalionów półku Majorki, stojących w Sewilli i Kadywie, oraz z półku jazdy Alcantara, będącego w Ecija, i z ochotników z 30 artylleryjstami.

Nie ośmielono się dotąd uderzyć na gwardyę. Blisko 100 ludzi z półku Almanza wystano na rozpoznanie; powrócili, widząc ciągnącą przeciwko nim kompanię grenadierów.

Post Scriptum. Król jest ciągię w zamku, otoczony i niejako obleżony przez wojsko osady. Zamknięto tak nazwaną bramę xiążęcą. Półk Almanza stoi przy bramie zwanej Żelazną. Nikogo nie wpuszczają na plac konstytucyjny. Zamek jest liczną strażą osadzony. We dnie i w nocy widać największą ostrożność. Palarea, naczelnik gijeryllów z Medico i wojsko konstytucyjne, pilnuje parku artylleryi przed bramą *S. Vincenzi*. Monarcha żądał od dowódczy dywizyi, aby postawiono działą w zamku, lecz tego nie uskuteczmono. Słychać, iż podziemni gankami chcą Króla wyprowadzić z zamku. Obá bataliony gwardyi mają go odprowadzić przez *Manzanares* do Prado; tam Monarcha ma się złączyć z 4 innymi batalionami gwardyi, i z niemi udać do *Siguena*, gdzie 700 zbrojnych ludzi, przybranych w mundurzy milicyi, czeka na niego w celu uprowadzenia go za rzekę *Ebro*, i za granicę. Wątpliwą jest rzeczą, czyli to bez oporu będzie. A skutków krwawego wypadku przewidzieć nie można. Paryżki *Dziennik Rozpraw pizne*, iż dwa wojska stoją naprzeciw siebie; jednem dowodzi Morillo, a drugim Riego. Król miał powiedzieć: *Muszę stanąć na czele gwardyi*, jeśli nie chce dzielić losu Ludwika XVI. Królowa jest w nader przykrem położeniu, będąc w pośród teatru wojny domowej.

Do tych wiadomości (pisze gazeta berlińska) przyłączamy następujące, wyjęte z *Gazety codziennej paryżkiej* pod d. 13 b. m. Król hiszpański, według niektórych doniesień, przyjął prośbę municypalności, i udał się na ratusz. Inni twierdzą, iż nie chciał zezwolić na warunki, które się zgodznością królewską nie zgadzały.

TURCYA.

(z *Dostrzegacza Austryackiego*) Stambul, dnia 25 czerwca. Podczas ostatniego tygodnia Romazanu, ustały wszystkie publiczne interesa, co się nieszczęściem rozciągało i do władz, czuwających nad utrzymaniem spokojności. Bezkarnie popełniono rozmaite bezprawia tak względem turków, jako też greków; śmiała banda złodzieiów umówiła się nawet okraść w nocy pałac Sultana. Zbożną więc oczekiwano świąt Bayramu, podczas których muzułmani mają większą niż wospolicie wolność, i cały lud jest w poruszeniu. Wypadek atoli okazał płonność tej obawy. Na krótki czas przed wspomnionemi świątami, wyszedł firman W. Sultana, obejmujący najdzielniejsze przepisy do utrzymania porządku, stanowiący surowe i niezwłoczne kary za najmniejsze wykroczenie, i zalecający urzędnikom policyjnym, aby szczególnie nie mieszkają. Przeszły świąta spokojnie, a lubo drugiego ich dnia blisko 50,000 turków przeciągnęło przez Pera, udając się podług dawnego zwyczaju na ćwiczenia wojskowe i igrzyska, odbywane w obecności Sultana, nikogo przecież ani w domu, ani na ulicy, ani na rynku, nie napastowano. Lud witał Sultana radośnemi okrzykami.

Niedawno przybyła tu wdowa po *dly* Baszy *Janiny*, z jednym duchowym chrześciańskim, i bankierem żydem, którego zabił jej mąż używając do interesów piędznych. Przeznaczono dla niej wspólnie mieszkanie. Jest nadzieja dowiedzenia się od niej i orszaku jej o ukrytych skarbach *Alego*.

Dnia 14 b. m. odebrano tu przez dwóch tartarów wiadomość, iż flota Baszy Egiptu wysadziła 8000 wojska na wyspie Kandy, a dnia 19 b. m. przybył Czausz (posłaniec stanu) z doniesieniem; iż flota egipska i sycyjska uderzyła na 70 statków greckich, płynących z wojskiem do Kandy; zabrała 27 i kilka ułupia.

Podług najświeższych wiadomości od *Churzyd* Baszy, jeden z wnuków *Alego* Baszy miał poddać twierdzę *Cacoussuli*, i być wziętym w niewolę wojenną.

Dnia 20 b. m. zakazano tu przedawać chrześcian wziętych w niewolę. Dawniej już podobnym zakazem na wyspie *Scio* chciano dopomóc nieszczęśliwym tamecznym mieszkańcom; lecz wkrótce się przekonano, iż w obecnych okolicznościach większe ztąd złe pochodziło. Czas pokaze, jaki powszechny teraz zakaz mieć będzie wpływ na dalszy los schwytych chrześcian.

Agá janczarów ogłosił firman W. Sultana względem niezwłocznego rezbrojenia wszystkich muzułmanów, niemających lat 18 lub mających przeszło 60 lat, co natychmiast uskuteczmono. Pochlebiamy sobie, iż środek ten ma na celu powszechne rozbrowienie ludu; przyjemie więc sprawi wrażenie na umyśle wszystkich przyjaciół porządku.

Ukończyły się układy z deputowanymi bojarów wołoskich i multzańskich, i odtąd codziennie dają dla nich ucztę kosztem W. Sultana; używają oraz zupełney wolności; mogą chodzić po wszystkich częściach miasta, i mówić z kim chcą. Podług zapewnienia ministrów tureckich, wkrótce ogłoszone będzie mianowanie *Hospodarów* Multan i Wołoszczyzny. Przed 8 dniami wydano nowe rozkazy, aby wojsko tureckie przyspieszyło swoje wyjście z obu tych xięztw.

Post Scriptum. Na krótki czas przed odejściem poczty odbieramy wiadomość, iż w nocy z dnia 19 na 20 b. m. śrogi cios dotknął flotę turecką przed wyspą *Scio*. Następujące są tymczasowe szczegóły tej klęski. Trzy statki palne greckie, przeorbione na kupieckie okręty, i niby tytunem naładowane, zarzucały kotwicy pod *Thimiana*, i stały kilka dni blisko floty tureckiej. Wywiesiły banderę austryacką, i miały zmyślone pasporta austryackie, lub też zabrane okrętowi austryackiemu; nie doznały więc napaści od nikogo, i pozwolono im zbliżyć się d. 19 b. m. wieczorem do okrętu admirałskiego. W nocy statki te zapaliły okręt kapitana Baszy i dwa mniejsze okręty liniowe; nie wiadomo jeszcze, jakim

Wilno dnia 24 lipca Roku 1822 v. s.

TURCYA.

materyalami lub narzędziami. Ludzie będący na obu mniejszych okrętach liniowych ugasili pożar; lecz okręt admirałski z kapitanem Baszą i wszystkimi ludźmi wyleciał na powietrze. Ciało kapitana Baszy znaleziono pływające na morzu; i następnego dnia pochowano je w Scio. Dwa razy już greccy czynili podobne zamachy, lecz im się nie udało. Teraz zaś musieli użyć podstępny ze szczególniejszą zręcznością.

Sądzić wypada, iż tu w Stambule czynić będą największe wyrzuty kapitanowi Baszy za długie bawienie jego pod wyspą Scio, a los, jaki jego i flotę jego spotkał, przypiszą wahań się lub mylnym rachubom. Nie bez przyczyny jednak stał na jednym miejscu, a klęska, której doznał, i która nie miała związku z działaniem jego, mogłaby go była równie spotkać dwoma tygodniami przedtem. Zawsze atoli śmierć jego jest wielką stratą dla Porty; da się uczuć nie tylko w sterze potęgi morskiej tureckiej, ale nawet na obradach Dywanu. Mianowany następcą jego Cara Mehmed Basza, który przed kilku laty był Topsiszy Baszą (generałem artylleryi), słynie z waleczności; lecz zachodzi pytanie, czyli zna dokładnie obroty morskie; a że teraz znajduje się w Patras, samo więc oddalenie będzie szkodliwym z wielu względów.

Od granic tureckich, d. 2 lipca. Flota grecka (pisze gazeta berlińska) stoi niedaleko tureckiej, i czeka sposobności uderzenia na nią i przymuszenia do bitwy, której turcy unikają. Okręty greckie zabrały statek przewozowy i dwa brygi nieprzyjacielskie, płynące do Stambulu z lipaniami z Chios i tamecznymi mieszkańcami, przeznaczonymi w niewolę; zaprowadziły je do Koryntu. Flota egiptaska z Alexandrii przybyła do Rhodus. Jest na niej syn Mehmeda Ali Baszy i 4000 wojska, mającego wysiąść na pomoc turkom w Krecie. Przeciwno nie popłynęło 50 statków greckich. Okręty neutralne uznały ogłoszone przez rząd grecki zamknięcie portów tureckich, przez co dawne zamki i twierdze na górach, pozbawione dowozu żywności, wkrótce się poddadzą.

Stan rzeczy w Morei wziął obrót pomyślny dla greków. Odbywają się ciągle układy względem poddania twierdz Coron i Modon. Przykład w Napolii di Romania, gdzie osada turecka ze czwartą częścią sprzętów swoich siadła na okręty neutralne i do Azji mniejszej popłynęła, zmniejszył nieufność, jaką mieli dowódcy tureccy w Coron i Modon w układach z grekami.

Oddział wojska wysłanego na okrętach z Morei do Etoii, wysiadł na początku czerwca w Missolonghi, w Albanii. Inne oddziały wkrótce także przybędą. Naczelnym dowódcą tej wyprawy jest jeden z najwaleczniejszych generałów greckich Mauro-Michaeli, nie zaś Maurocordato, który jako prezes władzy wykonawczej bawi w Koryncie, z kąd kieruje działaniami wojennymi, lecz wyjechać nie może. Korpus jego ma się złączyć z Suliotami, i wspólnie pokonać Churszyda Baszę, dla oswobodzenia Epiru. Znaczna liczba okrętów greckich z wojskiem, krąży od połowy maja przy brzegach Epiru, i częstokółem wylądowaniem uderza na albańczyków tureckich, którzy dla tego żadnej pomocy Churszydowi Baszy dać nie mogą.

Pierwszych dni czerwca odebrano, w Missolonghi wiadomość, iż greccy zdobyli Badrassick (Neo-Patra) w Tessalii. Zabrali tam w niewolę trzech Bejów tureckich i 300 Spahów. Hassan-Basza utracił 5000 ludzi w bitwie stoczony przy źródłach Hellady, i w największym nieładzie cofnął się do Jenischehr (Laryssy). Spodziewano się jeszcze w Missolonghi przybycia 6000 wojska z Peloponezu, pod dowództwem Mauro Mechalos i Kyrios du Magne. Zawiedli się turcy w nadziei swojej, iż we dwóch miesiącach odzyskają Grecyą.

Zdaje się owszem, iż w tym jeszcze roku Tessalia będzie oswobodzoną od turków.

Dnia 2 lipca rozeszła się pogłoska w Belgradzie, iż greccy zdobyli szturmem Laryssę, stolicę Tessalii. Według listów z Bitoglii, woyna w Epirze, Tessalii i Morei, prowadzi się coraz okrutniejszym sposobem. Kto się dostanie w ręce przeciwnika swego, bywa zabijany. Wypadki na wyspie Scio przywiodły greków do rozpaczki, i wzbudziły w nich ducha bohatyrskiego. Jenerał Normann miał d. 13 czerwca przybyć pod Arta i połączyć się z Suliotami.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Niedawno przybył poseł francuzki do Kassel. Zadnego tam dotąd posła od czasu przywrócenia Bourbonów, nie było. Ma on sobie polecone szczególnie staranie około sprawy nabywców dóbr skarbowych westfalskich, dla których wszelkie dotąd wdawanie się dworów niemieckich było daremne. W instrukcyi jego wyrażono, ażeby się starał nadać wagę zasadom wzajemności; gdy przywrócony rząd Burbonów zostawił i Niemcom posiadłość francuzkich dóbr stanu, które za rządu cesarskiego nabyli, oczekuje więc tegoż samego po przywróconym rządzie heskim.

W Lionie wiele umów na dostarczenie znacznej ilości towarów jedwabnych zostało cofniętych, a znakomitsi rękodzielnicy oddalają wielu robotników. Skutki te systematu zakazowego innych państw, zaczynają czynić głębokie wrażenie.

W roku 1809 wiele okręgów węgierskich przyłączonych zostało do utworzonego przez Napoleona królestwa Illiryskiego, i pozostały przy niem, gdy królestwo to powróciło znowu pod panowanie austriackie. Teraz przez rozrządzenie cesarskie przyłączone będą do Węgier; przez co, wyrażono w jednym artykule, miłość i przywiązanie narodu węgierskiego bardziej jeszcze podniesioną zostanie. Węgry przeto, jeśli je uważać będziemy jako kraj od reszty cesarstwa austriackiego oddzielony, mieć będą własne brzegi morskie, a Fiume przyjdzie znowu do stanu kwitnącego.

Towarzystwo wzajemnego uczenia we Francyi dawało w przeciągu trzech lat naukę 140 tyśiącom dzieci.

We Florydach zaczęli się amerykanie czynnie zajmować uprawą trzciny cukrowej.

Powiadają, że Xiążę Kantakuzeno, uda się jako poseł grecki do Ameryki północnej.

Cesarzowi tureckiemu, podług zasad rządu państwa, wolno jest codziennie bez wyrażenia powodów, kazać przez Urf (rozkaz gabinetowy) stracić czteremastu poddanych; gdyż słowa są Koranu: są często tajemne pobudki i hożkie natchnienia, podług których Kaliff (Sultan) postępuje, a których przyczyny nikomu z ludzi badać niewolno.

(z Kur. Warsz.) Haleb Effendi miał pobratersku ucałować bojarów, będących zakładnikami z Multan i Wołoszczyzny; ta judaszowska uprzejmość oznacza, że za pociągnięciem następuje stryczek, jako już tykrotnie doświadczono, a niedawno Xiążęta Morussi i Kalimachi, nim ich stracono, również przez wysokiego urzędnika Porty byli serdecznie pocałowani.

P. Haubolt dowodzi, że gdy w czasie burzy, grzmot słyszeć się daje we 3 sekundy po błysnięciu, chmura ten grzmot sprawująca jest odległą o ćwierć mili francuzkiej.

Na granicy hiszpańskiej stoi teraz wojska francuzkiego 60,000.

W Szwaycaryi ma się znajdować doktor medycyny, żyjący z dochodów małej wioseczki, a niebiorący żadnej zapłaty od chorych, którzy się tłumnie zbierają do niego po radę; jednak przymuje w podarunku nic innego jak filiżanki porcelanowe, których już ma tak wiele, że mógłby od razu całą Szwaycaryą na kawę zaprosić.

Ostrzeżenie.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Rossiński Generalny Prokurator massy i funduszow nieletniej Xieźniczki Stefanii Radziwiłłówny, zrobiwszy w dacie 1821 września 1 dnia za N. 275 z successorami zmarłego Józefa Mendłowicza potem Mendelsburga zwanego obywatela Kazimierskiego rachunek i przyznawszy dla tychże successorow, mianowicie: Herszka, Wolfa, Fiszla Mendelsburgow Braqi, i Gineli z Mendelsburgow Askinowej Zelmanowej summę ogólną 1,214 cz. zł. 55 f. p. i gr. z massy po zmarłym Xieciu Dominiku Radziwiłłowie za realną, gdy obok tego z innych stosunkow zmarły Mendelsburg skarbowi Xieźczęcinu summę 362 czer. zł. 10 f. p. i gr. z procentami prawnemi od roku 1806 sierpnia 22 dnia policzać się mającemi zawinił, i o to successorowie wyż pomienieni do Sądu przyzwoitego są pozwani. Przeto gdy summa dla Mendelsburgow zrealizowana 1,214 czer. zł. 55 f. p. i gr. na odpowiedz massie służyć ma, i w swym porządku im przyzależtowaną jest, tenże Prokurator ostrzega Publiczność, by powyższego rachunku Mendelsburga successorom wydane go nawet przez Sąd Kommissyi Radziwiłłowskiej w teyże dacie 1821 roku za Nrem 4,265 zatwierdzonego, nikt nienabywał, inaczej niebezpieczeństwa nabycia, i skutki onego, sam sobie przypisze. Jakowe ostrzeżenie do Gazet dla wiadomości publicznoy podaje. Dan Wilno 1822 roku julii 21 dnia. Za prokuratora Massy Izidor Salmonowicz Plenipotent Prawny.

Takowe ostrzeżenie może Redakcyja Kuryera Litt. umieścić w Gazecie swojej. Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej.

1. Wsklepie żelaznym na Imbarach pod zawiadywaniem Nowackiego, znajduje się szkło w najlepszych gatunkach białe, półbiałe i zielone do przedania skrzyniami, jeżeliby kto życzył sobie kupować może onego dostać za pomierną cenę.

Obwieszczenie.

1. Trybunał Cywilny i Instancyi Województwa Sandomirskiego.

Po dokonanej rewizyi swey kassy i uchyleniem w tey mierze do Naywyższej Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na skutek tegoż, z mocy reskryptu z dnia 12 kwietnia r. b. do liczby 2926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono: aby wszelkie realności, jakiej bądź natury, do swego składu w dawniejszey epoce czyli do roku 1820 złożone, stronom interessowanym wydane zostały, postępująco, podaje niniejszym do publiczney wiadomości, i komu o tem wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdują się składy z mass następných złożone, a mianowicie:

1. Massa Kazimierza Libiszewskiego: a z obliżu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 38 gr. 25. i b. ze skryptu ręcznego Fabiana Szaniawskiego na zł. pol. 6,000.

2. Massa Xieździa Jana Łozmińskiego: a. z obliżu urzędowego Zofii Skotnickiej i Agnieszki Kuczewskiej na dobrach Szeligi hipotekowanego na zł. pol. 375 gr. 15 i b. z czterech ręcznych skryptow a resp. 1. Zielińskiego dnia 9 7bris roku 1799 na czer. zł. 17, 2. dnia 9 września 1786 na czer. zł. 17, i 3. Karola Wygonowskiego pod 9 września 1797 na zł. pol. 502, i 4. Wincentego Wieladko dnia 6 czerwca 1766 na czer. zł. 12.

3. Massa Woyciecha Malinowskiego z skryptu Maryanny Mszaneckiej na zł. pol. 1,306 gr. 11 wydanego.

4. Massa Antoniego Mikuławskiego z dwóch skryptow: Tomasza Mikuławskiego resp. na zł. pol. 20,385 gr. 19. i 27,106 gr. 2.

5. Massa Józefa Malczewskiego z skryptu Stanisława Wasilewskiego na zł. pol. 39,927 wydanego.

6. Massa Izabelli Małachowskiej z skryptu ręcznego Tadeusza Czackiego na zł. pol. 200,000, tudzież z obligow resp. a. Ignacego Kochanowskiego na dobrach Brzozowo hipotekowanego na zł. pol. 7,293 gr. 19. b. Xawerego Rogayskiego na dobrach Łomno hipotekowanego na zł. pol. 7,293 gr. 19, etc. Katarzyny Małachowskiej na

zł. pol. 782 gr. 25 na dobrach Borkowice hipotekowanego wydanych.

7. Massa Józefa Małachowskiego: a. z dokumentu zastawy dóbr Przepiorowa; b. zapisu summy 700 zł. pol. na wyderkafie i c. z 10 sztuk kwitow na podniesione z depozytu austriackiego summy.

8. Massa Maryanny Matuszewiczowej: a. z zapisu dożywocia między Tadeuszem i Maryanną Matuszewiczami; b. z zapisu summy zł. pol. 4,207 gr. 9, przez Tadeusza Matuszewicza na rzecz nieletnich swych dzieci uczynionego i c. z intercyzy przedślubney pomiędzy Ignacym Dembińskim i Maryanną Prebendowską.

9. Massa Jana Hr. Małachowskiego z skryptu Józefa Nowakowskiego na zł. pol. 4,409 gr. 15.

10. Massa Successorow Jadwigi z Dobezińskiej Mikuławskiej z skryptu Jadwigi Mikuławskiej na zł. pol. 1,065 gr. 7.

11. Massa Doroty Ostrowskiej z obliżu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 220 gr. 23 wydanego.

12. Massa Antoniego i Bibianny Obąbskich z obliżu Skotnickiej i Kuczewskiej na zł. pol. 455 gr. 4, na dobrach Szeligi hipotekowanego.

13. Massa Stanisława Ogrodzińskiego z instrumentu kaucyi przez Maryannę Ogrodzińską na zł. pol. 700 gr. 10 na rzecz nieletnich dzieci wystawionego.

14. Massa Xieździa Sabestjana Pisalewskiego z skryptow Franciszka Rutlińskiego resp. na zł. pol. 8,300 i Jana Michalczewskiego na zł. pol. 9,600.

15. Massa Anny z Szydłowskich Potkańskiej z zapisu summ respective: a. 200,000 zł. pol. i b. 33,353 zł. pol. 10 gr. przez też Potkańską na rzecz nieletnich Potkańskich.

16. Massa Gabryela Popiela z zapisu kaucyi przez Izabellę Rogowską na zł. pol. 55,000.

17. Massa Franciszki Piskorskiej z skryptow: a. Stanisława Wasilewskiego na zł. pol. 40,000 et b. tegoż Wasilewskiego na zł. pol. 11,352 gr. 20.

18. Massa Pelagii Stadnickiej: a. z kwitu Antoniego Stadnickiego na summę posagową zł. pol. 50,000; b. z zapisu tegoż Stadnickiego na summę zł. pol. 100,000 na rzecz Pelagii Stadnickiej; c. z zeznania długu 30,000 zł. pol. przez Antoniego Stadnickiego na rzecz massy; d. z intercyzy daty 21 lutego 1783 e. z zapisu zł. pol. 720 na rzecz Pelagii Stadnickiej.

19. Massa Ludwiki z Załuskich Szaniawskiej z obliżu Kazimierza Młodeckiego na dobrach Gawarzyn hipotekowanego na zł. pol. 892 gr. 2 wydanego.

20. Massa Alexandra Potkańskiego z instrumentu kaucyi zł. pol. 60,000 Karola Potkańskiego na rzecz massy.

21. Massa Franciszka Rogowskiego z dokumentow jako to: a. z skryptu: Stanisława Siekierskiego na zł. pol. 9,654 gr. 17; b. z 6ciu kwitow na zł. pol. 5,208 i c. z transakcyi między Toczyskim i Roguskim.

22. Massa Adama Rakowskiego: a. z obliżu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 19 gr. 6 et b. z skryptu Ignacego Komorowskiego na zł. pol. 42,000.

23. Massa Stanisława Rozbickiego z 17 sztuk skryptow ręcznych na zł. pol. 55,744 gr. 15 wydanych.

24. Massa Michała Sienkiewicza z skryptu Macieja Kossowicza na zł. pol. 7,509 gr. 28.

25. Massa nieletnich successorow Skorkowskich z instrumentu kaucyi przez opiekuna na rzecz nieletnich wystawioney.

26. Massa Grzegorza Szurmińskiego: a. z skryptu Rafała Raczynskiego na zł. pol. 35,162 i obligacyi austriackiej na zł. pol. 1,920.

27. Massa kapituły sandomirskiej z obliżu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 83 gr. 8.

28. Massa Kazimierza Swiderskiego z obliżu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na gr. 4.

29. Massa Xieździa Kajetana Sołtyka: a. z skryptu Kazimierza Młodeckiego na zł. pol. 54,000, i z obliżu tegoż Kazimierza Młodeckiego na zł. pol. 734 gr. 15 wydanego i na dobrach Gaworzyn hipotekowanego.

30. Massa Salomei Sciborowskiej z obliżu

Kazimierza Młodeckiego na zł. pol. 1,715 gr. 3
wydanego i na dobrach Gaworzyn hipotekowanego.

31. Massa Wincentego Mireckiego z obligu
Kazimierza Młodeckiego na dobrach Gaworzyn
hipotekowanego na zł. pol. 5,229 gr. 29.

32. Massa Rafała Szczepanowskiego z zapisu
kaucyi zł. pol. 634 gr. 24 przez Karolinę Szczepanow-
ską na rzecz Anny Szczepanowskiej wystawionego.

Wzywają się zatem wszystkie strony inte-
ressowane, mieniające się posiadać tytuły prawne
do podniesienia którejkolwiek z mass powyżey
przerzeczonych dla nich służyć mogące, aby przed
refferentem Józefem Siekierskim Sędzią Try-
bunału w mieście Radomiu mieszkającym, z dowo-
dami ich prawa należności usprawiedliwić zdolne-
mi, osobiście lub przez umocowane osoby stawili
się, i onemu wraz z swym żądaniem takowe zło-
żyli, poczem Trybunał względem wydania w szcze-
gólności żądanych mass, to co z prawa wypadnie
zadecduje. Do stawienia się takowego przed wy-
żey wzmiankowanym refferentem termin dla mie-
szkających w kraju 3ch miesięczny, zaś dla mie-
szkających za krajem 6cio miesięczny oznacza się,
który od daty pierwszego ogłoszenia w gazetach
publicznych zakresła z tym rygorem, iż gdyby
ze stron do którejkolwiek z mass wyżey nadmie-
nionych interessowanych na oznaczonym terminie
nikt nie stawił się, takowe z mocy art. 113 Ko-
dexu Cywilnego do windykaeyi oneyże prokura-
toryi Jenerałney Królestwa Polskiego oddaną zo-
stanie, a naówczas wszelkie żąd wyniknąć mo-
gące straty lub szkody, strona niestawająca swey
winie przyznać będzie musiała.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.
Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność B. Wilkowski.

1. Trybunał Cywilny i Instancyi Wojewódz-
twa Sandomirskiego.

Po dokonany rewizyi swey kassy, i uczy-
nionem w tey mierze do Naywyższej Komisyyi
Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na sku-
tek tegoż z mocy reskryptu z dnia 12 kwietnia
1821 Nro 2926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821
odebranego, którym polecono, aby wszelkie real-
ności jakiey bądź natury do swego składu w da-
wniejszey epoce, czyli do roku 1820 złożone, stro-
nom interessowanym wydane zostały, postępując,
podaje ninieyszem do publiczney wiadomości, i
komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu
swego znajdują się składy z mass następnych zło-
żone, a mianowicie:

1. Massa Jana Ablewskiego mająca w depo-
zycie obligacye ręczne na zł. pol. 9,700. przez Ka-
jetana Gandeckiego i Salomeję Sumowską wydane.

2. Massa Wojciecha Delaszkiwicza mająca
w depozycie skrypt małżonków Chmielewskich
na zł. pol. 2,000 i oblig. Anny Kochanowskiej na
zł. pol. 2 gr. 2 na dobrach Ostałowie hipotekowany.

3. Massa Józefa i Maryanny Kwiecińskich skła-
dająca się z gotowizny gr. 15 miedzią austryacką.

4. Massa Xiedza Józefa Kwiecińskiego z skryp-
tow przez Daszkiewicza, Berkowca, Radoszewskie-
go, Słodzińską, Kamińskiego, Sosnowskiego, i Sza-
chowicza na zł. pol. 2,972 wydanych.

5. Massa Magdaleny Salewskiej z obligacyi
ręczney Jana Nowickiego na zł. pol. 965 gr. 8½.

6. Massa Sukcessorów Wojciecha Konteckie-
go z obligu Anny Kochanowskiej na zł. pol. 25 gr. 25
wydanego i na dobrach Ostałowie hipotekowanego.

7. Massa Konstantego Narburtowicza z obligu
na zł. pol. 216 gr. 26 przez Kajetana Dobrzyńskiego
wystawionego i na dobrach Krzyżanowiec hy-
potekowanego.

8. Massa Xiedza Tomasza Czwiklińskiego z o-
bligiu na groszy 5 przez Annę Kochanowską wy-
stawionego na dobrach Ostałowie hipotekowane-
go i z gotowizny zł. pol. 5 gr. 26 miedzią i z skryp-
tu Chmielewskiego na zł. pol. 900.

9. Massa Ignacego Zakrzewskiego z obligu
na zł. pol. 198 gr. 22 przez Kajetana Dobrzyńskie-
go wystawionego i na dobrach Krzyżanowice hy-
potekowanego, tudzież z gotowizny miedzią zł.
pol. 2 gr. 10.

10. Massa Józefa Kruka czyli Braykowskiego

z obligu na zł. pol. 37 gr. 4 przez Annę Kocha-
nowską wystawionego i na dobrach Ostałowie hypo-
tekowanego z gotowizny zł. pol. 1 gr. 18 miedzią.

11. Massa Andrzeja Strugalskiego z obligu
na zł. pol. 19 gr. 9, i przez Annę Kochanowską
wystawionego i na dobrach Ostałowie hipoteko-
wanego, z gotowizny zł. pol. 14 gr. 18 miedzią.

12. Massa Józefy Nieszczerskiej z obligu
Anny Kochanowskiej na dobrach Ostałowie hy-
potekowanego na zł. pol. 2 gr. 12 z gotowizny
zł. pol. 2 miedzią.

13. Massa Jakóba Sadowskiego z obligów ja-
ko to: a. Kajetana Dobrzyńskiego na dobrach
Krzyżanowice hipotekowanego, na zł. pol. 280 gr.
2½ i b. Kaspra Jabłonowskiego na dobrach Gowa-
rzowie hipotekowanego na zł. pol. 558 gr. 1, tu-
dzież z gotowizny zł. pol. 60 gr. 12 miedzią.

14. Massa Tadeusza Wagnera ze skryptu
Antoniny Jaszewskiej na zł. pol. 2,700.

15. Massa Pawła Kosiarskiego z obligu Filipa
Koldowskiego na dobrach Wsola hipotekowane-
go na zł. pol. 600 z skryptu Borucha Goldmana na
zł. pol. 4,000, i gotowizny zł. pol. 3 miedzią.

16. Massa Walentego Dudkiewicza z obligu
Anny Kochanowskiej na dobrach Ostałowie hy-
potekowanego na zł. pol. 15 gr. 5 i z gotowizny zł.
pol. 1 gr. 4 miedzią.

17. Franciszki Wyszomirskiej z obligu Anny
Kochanowskiej na dobrach Ostałowie hipoteko-
wanego na zł. pol. 8 gr. 18 i gotowizny miedzią
zł. pol. 6 gr. 8.

18. Massa Bartłomieja Celejowskiego z obligu
Anny Kochanowskiej na dobrach Ostałowie hy-
potekowanego na zł. pol. 10 gr. 10 i z gotowizny
miedzią zł. pol. 142.

19. Massa Jana Jaszewskiego z obligu na zł.
pol. 8 gr. 18½ przez Annę Kochanowską wystawio-
nego i na dobrach Ostałowie hipotekowanego.

20. Massa Rafała Zbidniowskiego vel Zołtow-
skiego z gotowizny 500 zł. pol. miedzią austryacką.

21. Massa Xiedza Marcina Porczyńskiego
z gotowizny zł. pol. 1,461 gr. 23½.

22. Massa Xiedza Franciszka Biennera z obli-
gu urzędowego na zł. pol. 189 gr. 3 przez Skot-
nicką i Karczewską wystawionego, i z gotowizny
zł. pol. 2 gr. 14 miedzią.

23. Massa Stanisława Ożarówskiego z obli-
gów jako to: Anny Kochanowskiej na dobrach
Ostałowie hipotekowanego na zł. pol. 180. Filipa
Koldowskiego na dobrach Krzyżanowice hipote-
kowanego na zł. pol. 172 gr. 24, tudzież z gotowi-
zny gr. 25 miedzią.

24. Massa Depozyt mass z Magistratu Ra-
damskiego przeniesionych z obligu Anny Kocha-
nowskiej na dobrach Ostałowie hipotekowanego
na ogólną sumnę zł. pol. 257 gr. 15 złożony, do
którego szczególne należą massy jako to:

a Massa Sukcessorów Hoffstarterów.

b Antoniego Nowakowskiego.

c Karola Falk.

d Ignacego Gorzkowskiego.

e Pawła Jurka.

f Słodzińskiego.

25. Massa Jana Krem z obligu Anny Kocha-
nowskiej na dobrach Ostałowie hipotekowanego
na zł. pol. 22 gr. 21½ i z gotowizny zł. pol. 150
gr. 8 miedzią.

26. Massa Xiedza Józefa Wyszowskiego
z obligow respect. Ludwiki Radziwińskiej zł. pol.
1,469 i Anny Kochanowskiej na dobrach Ostał-
owie hipotekowanego na zł. pol. 198 gr. 11.

27. Massa Xiedza Stefana Zakrzewskiego
z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostał-
owie hipotekowanego na zł. pol. 216 i z gotowizny
zł. pol. 1,276 gr. 3 miedzią austryacką.

28. Massa Xiedza Ignacego Klockowskiego
z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostał-
owie hipotekowanego na zł. pol. 188 gr. 19 i z go-
towizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

29. Massa Xiedza Józefa Stoczewskiego z o-
bligiu Jana Gomulińskiego na zł. pol. 529 gr. 23 i
z gotowizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

30. Massa Franciszka Dobrakowskiego z obli-
gu Józefa Popiela na dobrach Młodynie hipoteko-
wanego na zł. pol. 267 gr. 12.

31. Massa massy połączone między Józefa Starzyńskiego, i Józefa Raszka składające się z skryptu Xiedza Skotnickiego na zł. pol. 5,000 i z gotowizny zł. pol. 510.

32. Massa Jana i Maryanny Wędrychowskich, z skryptów Antoniego i Kajetana Wędrychowskich, tudzież Cyprjana Kownackiego i Justyny Szweykowskiej na zł. pol. 1,254 gr. 9 wydanych.

33. Massa Stanisława Siennickiego z kwoty zł. pol. 194 gr. 18 gotowizną.

34. Massa Ruchli Boruchowey z gotowizny zł. pol. 59 gr. 6.

35. Massa Xiedza Walentego Konarowskiego z gotowizny zł. pol. 75 gr. 26.

36. Massa Xiedza Szymona Tymowskiego z gotowizny zł. pol. 28.

37. Massa Wincentego Pomianowskiego z obliżu na zł. pol. 1,575 przez Jana Gomulskiego pod dnem 5 lipca 1814 roku wystawionego, i na dobrach Starosiedlice hipotekowanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony interessowane, mniemające się posiadać tytuły prawne do podniesienia którejkolwiek z mass powyżey przereczonych, dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do N. 30 włącznie umieszczonych przed ich referentem Stanisławem Lubińskim Sędzią, zaś od N. 31 do 37 włącznie przed Kraszkowskim Assesorem Trybunału tutejszego w mieście Radomiu mieszkającym, z dowodami ich prawa należności usprawiedliwie zdolnym, osobicie lub przez unocowane osoby stawili się, i onymże wraz z swym żądaniem takowe złożyli, poczem Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass to co z prawa wypadnie zdecydować. Do stawienia się takowego przed wyżej wzmiankowanymi referentami, i tym dla mieszkających w kraju trzech miesięczny, zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w gazetach publicznych, zakreśla z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którejkolwiek z mass wyżej nadmienionych interessowanych na oznaczonym terminie nikt nie stawił się, takowa z mocy art. 113 kodexu cywilnego do windykacji oneyże Prokuratorji Jeneralney Królestwa Polskiego oddaną zostanie, a naówczas wszelkie żądanie wynikające mogące straty lub szkody strona niestawiająca swej winie przyznać będzie musiała. Radom dnia 17 maja 1822 roku.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.
Leon Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez stempla pisanym świadczę.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz.
Za zgodność B. Walkowski.

5. *Translat i Aktow Sądu Zadwornego Oberhofgerichtu Kurlandzkiego w sprawie konkursyonej dobr Łaukiesy i Kurtzmuryz. Działo się dnia 30 junii 1822 roku n. s.*

Podług Urazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyją et. etc. etc.

Ogłasza Sąd Zadworny Oberhofgericht Kurlandzki następujący wyrok:

Gdy Miński Kasztelan jenerał leitnant byłych woysk polskich i kawaler Graf Szymon Zabiello, suplikując Oberhofgerichtowi przedstawił.

1, Ze te na żądanie i doniesienie Łaukieskiego i Kurtzmuryzkiego konkursowego kuratorium wyrokiem z dnia 16 septembra r. b. zaprzeczone dobra.

a, Jako to w Mińskiej Gubernii w Ihumńskim powiecie sytuowany zastawny majątek Cielakow i z Oskierczyńskiego konkursu zyskana część Szacka, jego starszemu synowi Grafowi Antoniemu Zabielowi należą.

b, A zaś w tej samej Gubernii, w Reczyckiem powiecie sytuowany majątek Listfinow już od lat kilka sprzedany jest.

2, A że major Józef Drogostaw von Buchowiecki, rzeczony wyrok w gazetę Litewską Kurjer

zwaną nietylko umieścić, ale tym więcej słowo zaprzeczenie na sekwestrację przeistoczyć w tłumaczeniu swoim ważył się, jak załączony exemplarz rzeczony gazety N. 148 z dnia 12 xbrza 1821 dowodzi, dla czego zanosząc apellacyą od tego wyroku upraszał.

Aby zrektifikować i znieść z dobr jego własnych zaprzeczenie, a mianowicie z dobr iemu należących, częścią już sprzedanych, częścią jego starszemu synowi, wcale do Łaukieskich interesow niewchodzącemu należących, jako to Listfinowa Cielakowa, części Szacka, i stosowne do tego wydać rekwizyt, jako i względem niegodziwego i fałszywego a publiczny kredyt niszczącego umieszczenia w Litewskiej gazecie, przez co onemu nnyistotniey położona przeszkoda, do jakichkolwiek bądź układów z kredytorami Łaukieskimi, gdyż przeto niepodobno onemu było, dzierżawcę na dobra swoje znaleźć albo takowe zastawić, i końcem uskutecznienia wzmiankowanego zamiaru, pieniędzy sobie dostać, żąda aby było dozwolono, publiczności oznaymieć przez podobne umieszczenie w gazetach, przez coby owo poprzednicze umieszczenie w gazetach w istotnych punktach obiasnić, i zniweczyć mocen był, oraz aby jemu zostawić wolny regres do nieprawego mserenta fałszywego tłumaczenia.

Przeto rekwirują się nie tylko Mińska Guberska Rejenoya stosownie do rzetelny prośby JW. Kasztelana Mińskiego Generallieutnanta byłych Woysk Polskich i Kawalera Szymona Zabielly, aby dobro jego, a mianowicie Cielakow, i część Szacka starszemu synowi jego Grafowi Antoniemu Zabielowi należące, i majątek Listfinow od kilku lat sprzedany od wszelkiego zaprzeczenia uwolnić ponieważ na ten raz tylko takowe dobro zaprzeczeniu by podpadały, gdyby tego potrzeba wymagała i one samemu JW. Kasztelanowi należały, pomimo tego, każdemu interes mającemu do konkursu Łaukieskiego i Kurtzmuryzkiego, siokolwiekby on był, co się ważył samo władnie wyrok Oberhofgerichtu z dnia 16 septembra roku zeszłego w litewskie gazety Kurjer zwaną umieszczać, takowego samowładnego postępowania zakazuje się tem bardziej, ile że Oberhofgericht wcale tego nie wyrokował, aby wyrok z dnia 16 septembra roku zeszłego którym, jedynie zadecydowane było, zaprzeczenie, na dobra Grafa Szymona Zabielly, nie zaś aby takową decyzją Publiczności ogłaszać przez gazety, tylko zadecydowano było że przyzwolite władze do uskutecznienia dekretowanego przez Oberhofgericht zaprzeczenia, rekwirowane być miały, i tylko tym samymi władzom przyzwolitym, stosownie do przedpisania zostawiono było, wyrok Oberhofgerichtu, nayprzyzwolitszym sposobem uskutecznić. Wreszcie zostawuje się JW. Kasztelanowi Grafowi Zabielowi wszelka prawność przeciw notaryusowi Walterowi za fałszywe przetłumaczenie Oberhofgerichtskiego wyroku z dnia 16 septembra zeszłego roku, gdyż w rzeczonym wyroku, nigdzie niewzmiankowano, o zaprowadzenie sekwestracji tylko o zaprzeczeniu rzeczono było, sekwestracja zaś, a zaprzeczenie wcale od siebie się różnią i oddzielne sobie, za sobą pociągają skutki.

N. M. P.

Publ die ut supra podpis Oberhofgerichtu. (L. S.)

Extradidit et fidem subscripsit Fr. Majewski sekretarz. In fidem translata F.D. Staschick przysięgły Translator Sądów Zadwornych Kurlandzkich Kollegski Sekretarz.